

"כשאמא שלי הקימה את החברה ב-1978, נשים לא הורשו כלל להחזיק תיק במס הכנסה"

בפסק דין תקדימי שניתן השנה קבע בית המשפט כי מעסיק אינו יכול לחייב עובד לפרוש בגיל 67 אוטומטית. בנבנישתי סבורה שהישארות מבוגרים בשוק העבודה אינה לטובת המשק. "המעסיקים יכולים ליהנות מהידע שלהם, אבל חייבים לזכור שאי כניסת דם חדש לשוק התעסוקה תיצור בעיות רבות. הדוגמה הטובה ביותר היא באירופה: האבטלה במדינות האירופיות בקרב הצעירים עומדת על יותר מ-20%. כלומר, שינוי מגמות בהעסקת מבוגרים משפיע בהכרח על דור ההמשך. קשה לדעת איך פסק הדין התקדימי הזה ישפיע על שוק התעסוקה הישראלי, אבל חייבים להבטיח השתלבות של דם צעיר במשק".

העלאת גיל הפרישה לנשים מוצדקת?

"אני רוגלת בשוויון בין המינים, כלומר שנשים וגברים יפרשו באותו גיל. העלאת תוחלת החיים מחייבת אותנו לעבוד יותר, אחרת קרנות הפנסיה יפשטו את הרגל".

אבל אין שוויון בשכר בין גברים לנשים.
 "זה נכון שהשכר הממוצע של נשים נמוך מהשכר הממוצע של גברים בכ-20%, אבל זה בגלל שהנשים במשק עובדות פחות מגברים. אם בורקים את השכר עצמו, פר שעה, אין הרבה הבדל בין נשים לגברים. בניגוד אולי למקובל לחשוב, אני סבורה שנשים שרוצות להגיע לתפקידים בכירים יגיעו לכך. אם אישה מוכנה לתת מעצמה כמו גבר מבחינת שעות העבודה וההשקעה הכללית, אזי אין אפליה. ולכן, אין מקום לכל הקמפיילים המוחים על פערי השכר".

אם עובדת סוציאלית בת 55 תבקש להתחיל לעבוד אצלך, תקבלי אותה?
 "ברור. יש לי עובדות סוציאליות בנות 65 שקיבלתי לעבודה בשנים האחרונות. למחפשי עבודה בני 50 ומעלה יש כמה יתרונות. מעבר לגניסיון המצטבר שלהם, הם יותר יציבים ופחות רגישים לפיתויים שקורצים לצעירים יותר. יש מקצועות שקל למצוא בהם עבודה גם בגיל הזה, כמו ביטוח, ניהול חשבונות, עבודה סוציאלית, פסיכולוגים, אחים ואחיות וגם עבודה בסיעור. "חרוץ מזה, גיל 50 פלוס הוא הזדמנות טובה להקים עסק עצמאי: יש לכם את הקשרים והניסיון, ולא פעם את ההון ההתחלתי. אין גם מחויבות משפחתית בדרך כלל, כך שאתם יכולים להשקיע את הכול בעסק." □

תחביבים, לבלות עם המשפחה ואפילו לצאת ללימודים. והכי חשוב, לעשות חושבים - אולי זה בכלל הזמן לעשות שינוי ולהפש קריירה אלטרנטיבית".

"להיות הכי טובה"

בנבנישתי, 51, עלתה עם משפחתה לארץ מארה"ב כשהייתה בת שבע. "גדלתי בבית מאוד שוויוני. אמא שלי היא זו שהקימה את החברה ב-1978 ומהר מאוד לקחה נתח שוק". אחרי מספר שנים אביה הצטרף לחברה וביחד הם פתחו סניפים גם בירושלים וחיפה. ב-1987 הגיעה הפריצה הגדולה, וב-2007 הונפקה החברה בבורסה. הכנסותיה עומדות על כחצי מיליארד שקל בשנה, והרווח עומד על כ-50 מיליון שקל. עלות השכר של בנבנישתי עמדה ב-2012 על כ-1.7 מיליון שקל, ושל אמא רינה, יו"ר החברה, על כ-1.9 מיליון שקל. בגיל 27 הצטרפה בנבנישתי

לחברה, חמושה בתואר שני בסטטיסטיקה מאוני' תל אביב. "עשיתי את כל התפקידים. הייתי רכזת, פקידת שחר, אחראית על קידום המכירות. צמחתי מלמטה ולא קיבלתי הנהרות. לאורך כל הדרך הרגשתי שאנשים עושים לי בחינות. אבל באופי שלי אני רוצה להצטיין ולבלוט, אז זה גם הפך אותי לפרפקציוניסטית. רציתי להיות הכי טובה. "אני טיפוס של יזמית, מאוד הישגית. תחשבי שכאשר אמא שלי הקימה את החברה, נשים לא הורשו כלל להחזיק תיק במס הכנסה, לא הקימו עסקים. אני ממש גאה שיכולתי לקחת את הבייבי של אמא שלי ולפתח אותו".

בנבנישתי נשואה לקותי, יש להם שני ילדים והם מתגוררים ברמת אביב. סדר יומה מדויק ועמוס, פגישה לודפת פגישה. הכול מהודק, והיא ממעטת לסטות מהתכנון. "אני מאוד ממוקדת מטרה. מעולם לא איחרתי. אני בחורה דייקנית. מאוד מאוד מאורגנת. אני לא אוהבת שמחכים לי. אני בחורה לא ספונטנית, קובעת ביומן שנה מראש את כל התורים לעשות ציפורניים, לעשות פן ולהסתדר. פעם בשבועיים ביום ישיש יש לי תור לציפורניים, ואת זה אני לא מוזיה".

דס צעיר"

השיעור הגדול שלמדה בעסקים היה לפני עשור, כשהפסידה במכרז ענק בבתי המשפט. "זה היה מכרז על 600 קלרניות שער אז עבדו

כשאומרים לי 'לא'

"לעיתים אני לא זוכה במכרזים או מאבדת לקוח, אבל לא כל תשובה שלילית מנחילה לי מכה נפש. אני מנסה ללמוד מהטעויות שלי, ובודקת האם אפשר להשתפר. זה גורם לי לייצל את הארגון, ללמוד טוב יותר את המתחרים, ללמוד את הלקוחות ולהעניק שירות יותר טוב. הטיפ שלי הוא לזכור שאולי דווקא בכך שקיבלנו 'לא' נפתחו הזדמנויות אחרות, טובות יותר".